Recensie: Immaculate ***

Kinepolis Antwerpen
donderdag 28 maart 2024

foto © Just Entertainment

Recensie:
De psychologische horrorfilm Immaculate die Michael Mohan regisseerde, stelt teleur als horrorfilm maar is dan weer wél de moeite op psychologisch vlak. Sydney Sweeney delivert zoals steeds, denken we maar aan de rollen die ze neerzette in onder andere Euphoria en Anyone but You. En ja, ook nu weer acteert ze de pannen van het dak dankzij die zeer dankbare rol die ze kreeg. Het hoofdpersonage Cecilia dat ze neerzet mag dan ook een bijzonder knappe (state of mind) boog maken. Last but nog least is er de sterke cinematografie, waarbij er bijzonder perfectionistisch omgegaan werd met natuurlijke en onnatuurlijke belichting, goudgeel en warm versus koud wit, beelden zonder en met korrel (naar het einde toe), en we vooral ook enkele bijzonder fraaie extreme close ups van Sweeney (lippen, sprekende ogen, buik en navel) te zien krijgen.

Rond die buik en navel is het uiteindelijk ook allemaal te doen in Immaculate. Want Cecilia (Sydney Sweeney) zal een mirakel meemaken wanneer deze Amerikaanse zuster in een Italiaans klooster is ingetreden. Ze zal onbevlekt ontvangen worden. Vandaar ook de titel van deze film. Immaculate betekent zo veel als onbevlekt. Immaculate Conception, onbevlekte ontvangenis, is een verwijzing naar hoe de Maagd Maria zwanger werd van Jezus. Jozef of een vorm van seks kwam er niet aan te pas. God wel. Cecilia geraak dus net als Maria ook zwanger zonder dat het maagdenvlies van deze vrome jonge vrouw gebroken is. Zwanger zonder dat er seksuele handelingen, en dus ook een vorm van plezier aan vooraf gegaan is, dát is wellicht de grootste horror die een vrouw zich inbeelden kan.
Gevolg is dat Cecilia al snel vereerd wordt binnen het klooster. Maar het is niet het enige mirakel dat ze meemaakte. In Amerika hield ze er wel eens van haar handen op het ijs van een bevroren meer te leggen tot ze ze niet meer voelde. Op een dag ging het echter mis en viel ze door het ijs, en was ze zeven minuten dood. Ze werd gereanimeerd en overleefde het voorval. Niet dat ze door iedereen aanbeden wordt in het Italiaans klooster overigens. Isabelle wordt krankzinnig en stelt dat zij het had moeten zijn om zwanger te worden. De vrouw zal zich uiteindelijk van het leven benemen door zich naar beneden te storten zodat haar hoofd helemaal toegetakeld wordt door de val op de stenen.
Het is lang niet de enige duistere praktijk die Cecilia in het klooster ontdekt. En naarmate haar zwangerschap vordert, zal die vroomheid en de prachtige esthetische beeldvoering gaandeweg overgaan in een rauwer beeld, met meer korrel. Zo ziet ze dat bij een Italiaanse zuster waar ze bevriend mee is, een stukje van haar tong afgesneden worden. Ze was ook de enige in de refter die niet rechtstond toen Cecilia binnenkwam.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Omdat ze niet gelooft in het mirakel, maar dat er iets anders, duisters speelt, loslippig werd en in het publiek haar mening aan de anderen te kennen geeft.
De vrouw zal gelijk krijgen. Een andere non trekt dan weer s' nachts haar uit van Cecilia om er een kruisbeeldje van te maken. Cecilia zal ook bijna verdronken worden wanneer ze baadt. En een zuster blijkt op haar beide voeten een kruisvormig litteken te dragen dat er in gebrand lijkt. Wanneer Cecilia denkt dat vluchten uit het klooster de enige oplossing biedt voor haar en haar ongeboren kind, blijkt haar bedrog (doen alsof ze bloedt) echter te snel ontdekt te worden. Ze is niet onbevlekt ontvangen weet ze na een tijdje, maar zonder haar toestemming kunstmatig geïnsemineerd met DNA van Jezus dat zich nog op een spijker bevond waarmee ie aan het kruis genageld werd. Het klooster verlaten dat zich op het Italiaanse platteland bevindt, lijkt er zoals een zuster haar 's nachts ook inpeperde, niet in te zitten. Die mislukte ontsnappingspoging van Cecilia kan dan ook niet ongestraft blijven …
Een van de engste scènes vinden we met stip die wanneer Cecilia een van haar nagels uittrekt met een paternoster in de hand. Maar verder zit er weinig horror in deze prent die weliswaar de psychologische kaart trekt, maar vooral schittert in de cinematografie én het sublieme spel van Sydney Sweeney.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.